

ร่าง
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มเติมฐานความผิดและกำหนดโทษผู้ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น อันเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสองและวรรคสาม)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมการกระทำที่ต้องได้รับโทษหนักขึ้น กรณีกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งกำหนดโทษผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และเพิ่มมาตรา ๑๒/๑ มาตรา ๑๒/๒ และมาตรา ๑๓ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า)

(๔) เพิ่มเติมฐานความผิดและกำหนดโทษผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิโดยทุจริต และแก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเผยแพร่ หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้ให้บริการซึ่งให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดดังกล่าว ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมออกประกาศกำหนดขั้นตอนการแจ้งเตือนการระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ รวมถึงกำหนดเหตุยกเว้นโทษแก่ผู้ให้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และเพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในกรณีผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไป อาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่นที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลง ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย รวมทั้งกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒)

(๖) ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๗) ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อาจร้องขอให้พนักงาน เจ้าหน้าติดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ในบรรดาความผิดที่มีองค์ประกอบเกี่ยวเนื่องกับคอมพิวเตอร์ (เพิ่มมาตรา ๑๘ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของ “ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติ บางประการที่ไม่เหมาะสมต่อการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ซึ่งมีรูปแบบ การกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนมากขึ้นตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และโดยที่ มีการจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีภารกิจในการกำหนดมาตรฐานและมาตรการในการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยของเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รักษาการตามกฎหมาย กำหนดฐานความผิดขึ้นใหม่ และแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดเดิม รวมทั้งบทกำหนดโทษของความผิดดังกล่าว ตลอดจนกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์สามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้อันเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดแนวทางเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการส่ง และลักษณะและปริมาณของข้อมูล ความถี่และวิธีการของการส่ง ซึ่งไม่ถือเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับก็ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ เป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๑ และมาตรา ๑๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๒/๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ เป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๑๒/๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒/๑ โดยมีได้มีเจตนาฆ่า แต่เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ หากผู้นำไปใช้ต้องรับผิดตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒/๑ หรือมาตรา ๑๒/๒ ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งดังกล่าวจะต้องรับผิดทางอาญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นด้วย ก็เฉพาะเมื่อตนได้รู้หรืออาจเล็งเห็นได้ว่าจะเกิดผลเช่นที่เกิดขึ้นนั้น

ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒/๑ หากผู้นำไปใช้ต้องรับผิดตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๒/๑ หรือมาตรา ๑๒/๒ ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งดังกล่าวต้องรับผิดชอบตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงชันนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งผู้ใดต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และตามวรรคสามหรือวรรคสี่ด้วย ให้ผู้นั้นต้องรับโทษที่มีอัตราโทษสูงที่สุดแต่กระหนเดียว”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้ใดโดยทุจริตนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ ทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำด้วยการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จต่อประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดให้ความร่วมมือ ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๔/๑ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๔/๑

ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์

ถ้าผู้ให้บริการพิสูจน์ได้ว่าตนได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามวรรคสอง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อภาพของผู้ตาย และการกระทำนั้นน่าจะทำให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ผู้กระทำต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยสุจริต อันเป็นการติชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๖/๑ ในคดีความผิดตามมาตรา ๑๖ ซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง

(๑) ให้ยึดและทำลายข้อมูลที่มีภาพดังกล่าว

(๒) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในสื่อที่ใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ ตามที่ศาลเห็นสมควร โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

มาตรา ๑๖/๒ ผู้ใดรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในความครอบครองของตนเป็นข้อมูลที่ศาลสั่งให้ยึดและทำลายตามมาตรา ๑๖/๑ ผู้นั้นต้องทำลายข้อมูลดังกล่าว หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๗/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใดและผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนด ให้เริ่มนับอายุความในการฟ้องคดีใหม่ นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ในบรรดาความผิดอาญาต่อกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์
หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบความผิด พนักงานสอบสวนอาจร้องขอ
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือ
ระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ชัดข้อง หรือ
ปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่ง หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมาย
ในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด
เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้หรือที่พนักงานสอบสวนได้มาตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้อ้างและรับฟัง
เป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น
อันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง
หรือโดยมิชอบประการอื่น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใด
เก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินสองปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราว
ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ให้บริการอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๕๐๓/๖๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานฯ ความว่าคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษากันเมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำเป็นบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดปัญหาและข้อจำกัดในการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเพื่อบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ เนื่องจากในปัจจุบันการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้นตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภัยคุกคามทางคอมพิวเตอร์ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อันก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมีแนวโน้มที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ รวมทั้งเป็นช่องทางในการเผยแพร่เนื้อหาหรือสื่อผิดกฎหมายอันนำมาซึ่งปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

๒. ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีข้อสังเกตสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยี Social Media เป็นไปอย่างแพร่หลาย การกดแชร์ กดไลค์ หรือการให้ความเห็นต่อข้อความทั่วไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจนำมาซึ่งความผิดอาญาอันยอมความไม่ได้ อันจะทำให้เกิดบรรยากาศของการลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของ

ประชาชนเกินสมควร ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ประเทศไทยกำลังได้รับการจับตามองจากประเทศโลกเสรีอื่น ๆ ที่มีความกังวลต่อเรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยเป็นอันมาก

(๒) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕) ว่า ในปัจจุบัน ผู้ให้บริการมิได้มีเจตนา “จงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิด” แต่ในโลกยุคดิจิทัลมีข้อมูลจำนวนมากมหาศาลเกิดขึ้นทุกวินาที จึงเป็นการยากต่อผู้ให้บริการที่จะดูแลข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของผู้ให้บริการ บทบัญญัติของร่างมาตรานี้จะทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้บริการในการเฝ้าระวังข้อมูลบนระบบอันจะส่งผลให้ประชาชนผู้ใช้บริการต้องเสียค่าบริการแพงขึ้น ทั้งนี้ การกำหนดขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์อาจทำให้ผู้ให้บริการที่เกรงว่าตนเองจะมีความผิดร่วมกับผู้กระทำความผิด เลือกใช้วิธีลบข้อมูลของผู้ใช้บริการโดยผลการและไม่รบกวนคำสั่งศาล นอกจากนี้ ปัญหาอีกประการหนึ่งที่พบในปัจจุบันคือ ในการสืบหาผู้กระทำความผิด พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้วิธียึดอายัดเครื่องมือและอุปกรณ์ของผู้ให้บริการเพื่อนำไปสอบพิสูจน์ในทางเทคโนโลยีโดยใช้ระยะเวลาดำเนินการนานเกินสมควรทำให้เกิดความเดือนร้อนให้กับผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ จึงควรปรับปรุงบทบัญญัติเพื่อกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้ชัดเจน อนึ่ง มีข้อสังเกตเพิ่มเติมอีกว่าบทบัญญัติในร่างมาตรานี้ อาจเป็นอุปสรรคในการลงทุนให้บริการที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต หรือดาต้าเซ็นเตอร์ของนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้นโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัลไม่บรรลุผล และมีผลโดยอ้อมต่อประชาชนผู้ใช้บริการซึ่งจะไม่มีโอกาสเลือกใช้บริการจากผู้ให้บริการคุณภาพสูงจากต่างประเทศได้

(๓) ร่างมาตรา ๒๖ ได้กำหนดขยายระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการที่กำหนดเพดานสูงสุดไว้ที่ไม่เกิน ๒ ปี จากบทบัญญัติเดิมที่กำหนดไว้หนึ่งปี กรณีนี้จะส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนในการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการให้ต้องแบกรับภาระต้นทุนในการเก็บรักษาข้อมูล และอาจผลักภาระไปให้กับผู้บริโภคในรูปแบบของการคิดรวมกับค่าบริการอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

๒.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติให้การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยปกติสุขเป็นความผิดที่มีโทษอาญา แต่ความในวรรคสองบัญญัติให้เงื่อนไขและรายละเอียดเกี่ยวกับการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดเงื่อนไขความผิดที่มีโทษทางอาญาเป็นการให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงแก้ไของค์ประกอบความผิดทางอาญาได้ตามอำเภอใจและขัดกับหลักการในการแบ่งแยกอำนาจออกเป็น ๓ ฝ่าย คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ดังนั้น ควรระบุลักษณะและองค์ประกอบความผิดที่มีโทษทางอาญาในกรณีมีการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นให้ชัดเจนขึ้นน่าจะเหมาะสมกว่า

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔))

๒) เพิ่มความผิดฐานส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับอันเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและปรับปรุงอัตราโทษปรับให้มีอัตราโทษสูงขึ้นจากเดิมหนึ่งแสนบาทเป็นสองแสนบาท นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาประเด็นข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมกรณีการให้รัฐมนตรีออกประกาศดังกล่าว เป็นการให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขความผิดที่มีโทษทางอาญา ทำให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงแก้ไของค์ประกอบความผิดทางอาญาได้ตามอำเภอใจและขัดกับหลักการในการแบ่งแยกอำนาจ แล้ว เห็นว่าการนี้เป็นการให้อำนาจรัฐมนตรีในการกำหนดบทยกเว้นความผิดให้กับผู้ส่งข้อมูล ผู้ส่งข้อมูลผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ก็จะเป็นความผิด ทั้งนี้ หากผู้ส่งข้อมูลผู้ใดจะไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่รัฐมนตรีกำหนดก็ยังไม่ถือว่าเป็นความผิดในทันทีแต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๔ (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๑))

๓) ปรับปรุงลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ เสียใหม่ แบ่งเป็นกรณีกระทำความผิดต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยหรือในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ และในกรณีการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าวแล้ว ต้องระวางโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)) ได้ปรับปรุงเหตุฉกรรจ์กรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยหากได้กระทำความผิดต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวข้างต้นก็ให้รับโทษหนักขึ้นไปอีก และปรับปรุงการกำหนดโทษกรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒/๑ โดยมีได้มีเจตนาฆ่า แต่เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย โดยเทียบเคียงกับมาตรา ๒๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๖ (เพิ่มมาตรา ๑๒/๑ และมาตรา ๑๒/๒))

๔) เพิ่มบทบัญญัติกรณีความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒/๑ และกำหนดให้ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องรับโทษสูงขึ้นด้วย หากมีการใช้ชุดคำสั่งนั้นไปกระทำความผิดต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงหรือความปลอดภัยสาธารณะ หรือไปทำให้เกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงหรือความปลอดภัยสาธารณะด้วย นอกจากนี้ในกรณีผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหลายกระทงตามมาตรา ๓๔๑ ได้กำหนดให้ผู้รับโทษที่มีอัตราโทษสูงที่สุดกระทงเดียว (ร่างมาตรา ๗ (เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๑๓))

๕) ปรับปรุงมาตรา ๑๔ โดยเพิ่มกรณีการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันเป็นเท็จ ทำให้ผู้อื่นทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิไว้ในองค์ประกอบความผิดด้วย และกำหนดให้การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๔๑ หากกระทำต่อประชาชนต้องรับโทษหนักขึ้นโดยเทียบเคียงกับความผิดฐานฉ้อโกงตามมาตรา ๓๔๑ และมาตรา ๓๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้ ได้กำหนดให้ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔))

๖) ปรับปรุงองค์ประกอบความผิดของมาตรา ๑๔/๑ ให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับความผิดฐานก่อการร้ายตามมาตรา ๑๓๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๙ (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑))

๗) ปรับปรุงองค์ประกอบความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำของผู้ให้บริการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และการเพิ่มเติมมาตรา ๑๔/๑ (ร่างมาตรา ๑๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕))

๘) ปรับปรุงองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๑๖ เสียใหม่ โดยกำหนดให้การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งภาพตัดต่อภาพของผู้อื่น โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และเพิ่มเติมหลักการโดยกำหนดโทษกรณีการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำต่อภาพของผู้ตาย และการกระทำนั้นน่าจะทำให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย และกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเทียบเคียงกับความผิดฐานหมิ่นประมาทตามมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖))

๙) ตัดหลักการกรณีเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งกำหนดความผิดเกี่ยวกับภาพลามกอนาจารเด็ก หรือการนำเสนอหรือจัดให้มีรูปภาพลามกอนาจารของบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีผ่านระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแจกจ่ายผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการครอบครองรูปภาพลามกอนาจารของบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีในระบบคอมพิวเตอร์หรือบนสื่อที่จัดเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อวัตถุประสงค์แห่งการค้าหรือเพื่อหากำไร ออก เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยกำหนดนิยามสื่อลามกอนาจารเด็กและความผิดเกี่ยวกับภาพลามกอนาจารในเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะแล้วและมีอัตราโทษที่สูง จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติความผิดดังกล่าวไว้ในกฎหมายนี้อีก สำหรับความผิดเกี่ยวกับการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกตามมาตรา ๑๔ (๔) นั้น ซึ่งตามร่างที่กระทรวงฯ เสนอได้ตัดเรื่องดังกล่าวออกโดยให้เป็นตามที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติความผิดไว้

๑๐) กำหนดให้ศาลอาจสั่งให้ยึดและทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ศาลพิพากษาว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖ และอาจสั่งให้จำเลยโฆษณาคำพิพากษตามที่ศาลเห็นสมควร และกำหนดให้ผู้ครอบครองข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ศาลสั่งให้ยึดและทำลายตามมาตรา ๑๖/๑ แล้ว ต้องทำลายข้อมูลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๒ (เพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒))

๑๑) เพิ่มหลักการใหม่ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีอำนาจเปรียบเทียบบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสองปี และกำหนดวิธีนับอายุความการฟ้องคดีในกรณีที่ต้องหาไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๗/๑))

๑๒) ตัดหลักการที่กำหนดว่าเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำความผิดที่มีระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นมีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) หรือในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวอาจร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนได้ และตัดได้เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักการดังกล่าวออกด้วย เนื่องจากโดยหลักการไม่ควรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเข้ามาใช้อำนาจตามกฎหมายเฉพาะนี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวก็สามารถใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการได้อยู่แล้ว

๑๓) กำหนดให้กรณีมีการกระทำความผิดอาญาต่อกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบ

ความผิด พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอาจร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๘))

๑๔) ปรับปรุงความหมายของชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดยกเว้นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งที่ไม่พึงประสงค์ให้ไม่เป็นชุดคำสั่งที่ไม่พึงประสงค์ โดยไม่จำเป็นต้องให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๑๕ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองมาตรา ๒๑))

๑๕) ปรับปรุงกรณีกារอ้างและรับฟังข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มา เป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยาน เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๑๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕))

๑๖) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ โดยผู้ให้บริการอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ร่างมาตรา ๑๗ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗))

๑๗) สำหรับประเด็นความคิดเห็นต่างๆ ที่ได้รับจากโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดทำร่างกฎหมายเร่งด่วนตามนโยบายรัฐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ และตามหนังสือที่หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนได้ส่งถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วและมี การปรับปรุงร่างบางส่วนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ได้แก้ไขบันทึกหลักการและเหตุผลให้ถูกต้องและสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๘